

»Народ« излази свакога дана по подне.

Штампариа се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Рукописи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Коломбо број 6.

† ГИГА ГЕРШИЋ

Учествујући активно у свима важнијим политичким догађајима и у свима покретима у другој половини 19. века, Гига Гершић својим животом и радом готово представља један део најновије историје српског народа.

У годинама своје прве делатности, он је био један од истакнутих људи Уједињене Омладине Српске, чији рад представља велику и сјајну, и ако потпуно романтичарску, етапу у нашем књижевном и политичком развоју. Поред имена Владимира Јовановића, идеолога и најзначајнијег представника целог овог покрета и поколења, видно се истиче и име Гиге Гершића.

Али исто такво високо место он заузима ускоро и у новом покрету, из кога се кроз сурови идеализам у политичким питањима и идеалистички материјализам у економско-финансијским питањима инак рађао српски реализам. Из средине београдског оmlадинског одбора, представљеног у Светозару Марковићу, појавио се већ био овај нови покрет пре него што је угарска влада и суспендовала оmlадинску организацију, гледајући у њеном интегралном национализму огњиште револуционарства. Када је после силне борбе, превирања и разних перипетија: од »Радника« 1871 па до Црвеног Барјака, »Ослобођења«, »Јавности«, и у опште преношења по-

крета у Крагујевац односно у народ, извршена нова политичка формација и 1881 појавила се модерно организована Радикална Странка и њен орган »Самоуправа« — Гершић у партији већ има место члана Главног Одбора. Као такав разуме се, и он је после Тимочке Буне, 1883, доспео пред Преки Суд.

Нова политичка оријентација краља Милана, коју му је неминовно наметала природа ствари, донела је привремено компромис између два света, изражен у помиловању осуђених и у радикално-либералној фузији, а затим исте године и у чистој радикалној влади. Тада је, 1887, Гершић први пут постао министар.

После тога ређају се крупни политички догађаји силном брзином: у пролеће 1888 пад радикалне владе и доласак реакционарског кабинета Н. Христића, у јесен 1888 развод брака краља Милана и краљице Наталије, крајем 1888 нови слободоумни Устав, почетком 1889 абдикација краља Милана, а затим исте године чист радикални кабинет Саве Грујића. При свима овим догађајима Гершић је активно учествовао у раду своје партије, стално задржавајући место у њеним врховима.

У јесен 1890 ствара се, изненадним доласком краљице Наталије у Београд, крупно унутрашње питање, на чи-

јем решењу почетком 1891 пада кабинет С. Грујића. Нови кабинет Н. Пашића решава ово питање на основу уклањања из земље оба краљевска родитеља за време малолетства краљевог и краљицу Наталију, 1891, насилно удаљује из земље, чему је Гершић, као министар правде, дао у Народној Скупштини познато већ јавноправно образложење.

Кроз политичке пертурбације, које су — после обарања кабинета Н. Пашића у јесен 1892 и довођења кабинета Ј. Авакумовића, као и после збацивања намесништва у пролеће 1893 и доласка радикалног кабинета — ређале се од 1894 односно од кабинета С. Николајевића и укидања Устава из 1888, па преко чиновничког министарства Н. Христића 1894, партиске владе С. Новаковића 1895 и ванпартиске Ђ. С. Симића 1896, до отвореног реакционарства Владана Ђорђевића — Гершић се није јако обележавао. Али у новом реду ствари, као за тада једином без великих потреба излазу из реакције, Гершић је поново на видном политичком месту као потпредседник Сената у радикално-напредњачкој фузији 1901.

У својству потпредседника Сената, учествовао је у легализовању стања од 29 маја 1903 и у избору новог владоца.

После тога времена Гершић се није више појављивао у политици, а и године га већ сустичу. У својој писменој честитци при-

ликом свечаности отварања Универзитета, 1905, он жали што због болести не може лично присуствовати »бар као стара декорација«.

Али ипак га свежина и дух још не напуштају за научни рад. Као пензионисани државни саветник, он се поново враћа школи, постаје хонорарни професор Универзитета, 1906, и непрекидно до пред прекид универзитетског рада, 1914, држи катедру Међународног Приватног Права а једно време и Енциклопедије Права, а поред тога даје неколико крупних правних расправа.

У њему, до последњих му дана, блиста дух ученог правника, неизмерна златоуста слаткоречивост сјајног импровизатора, чувено расположење духовитога, још за живота у причама опричаног, вечито младог човека.

МОРАЛНО ДЕЈСТВО

Лондон. — Лорд Черчил, енглески министар за муницију, изјавио је ово једној америчкој делегацији:

Немамо никаквог разлога да се забрињујемо за даљи развој немачке офанзиве. Ми смо претрпели велике губитке, али смо страховите губитке нанели и непријатељу. Добитак територија, које је постигао непријатељ, ни најмање не слаба нашу снагу, као ни снагу наших храбрих савезника Француза. Непријатељ није постигао никакав материјални успех, који би му надокнадио тешке жртве, које је поднео. У трагичном погледу не-

мачка офанзива много је више нама користила.

Под пресијом ове велике битке ми смо постигли, да се у Великој Британији може позвати под оружје још неколико стотина хиљада људи, што би иначе веома тешко било. Од почетка ове битке много смо више људи позвали под оружје, него ли што смо изгубили.

Исто је било и код осталих наших савезника.

Морални ефекат ове велике битке састоји се у томе, да су савезници повећали и још боље консолидовали снаге, које се боре против Нема-

ца. Због немачког напада данас учествује у борби милион савезничких војника више него ли пре.

МОРАЛ ФРАНЦУЗА

Париз. — Парламентар француски састао се јуче. Сви посланици који су дошли из унутрашњости потврђују, да је морал народа француског одличан. Свуда је примљена с одушевљењем резолуција, да се непријатељ истера из земље.

Клемансо и Пишон даће врло значајне изјаве.

ЗАПАДНИ ФРОНТ

Бери. — Према званичном извештају велика општинска зграда у Берлину претворена је у војну болницу. Исто тако, више јавних грађевина, гимназија и других школа у Берлину, као и у великим варошима немачким стављено је на расположење војним властима за рањенике са западног фронта. Од почетка офанзиве до данас број болница се страховито повећао.

Париз. — Војни критичар »Информациона« констатује ново заустављање немачке офанзиве и посматрајући резултате последњих дана борбе, вели: Операције су се умањиле између Соме и Лисе, непријатељ је претрпео пораз источно од Амјена на платоу Виљер Бретоне. После тога никаква акција није отпочела на томе сектору, изузимајући обострано бомбардовање.

У Фландрији прошло је релативно мирно, али је доцније отпочела жестока борба нарочито 14 у ноћ. Пошто су заузели Кемел,

Немци су напрегли снагу, да експлоатишу, без задовољења, овај локални успех и напали су северно источно у правцу Поперинга.

Одмах су наишли на бесан отпор код Локра, који је на крају остао у рукама Француза као и код Вурмезела, који је остао дефинитивно у рукама Енглева.

На крају је наступале непријатељско очишћено на свима секторима овога дела фронта. Уморен великим напором где је употребио многе нове дивизије, непријатељ се зауставио после трећег дана борбе.

МИТИНГ У ПРАГУ

Париз. — Листови југословенски који су дошли у Женева садржавају многе детаље о митингу од 13 априла који је био у Прагу.

Посланик Станекузео је први реч, а после њега чешки књижевник Чирашек читао је заклетву чешког народа. То је био приказ, који се не може заборавити.

ФЕЛТОН

КРС:

ЗАВЕРА ЗРИНСКО-ФРАНКОПАНСКА

»Навик он живи
ки згине поштено«.
Фр. Кр. Франкопан.

Одложивши за моменат турске понуде Зринском, решење о турским понудама, Петар је насгојао, да у земљи придобије приврженика. Успео је једино да задобије за своје планове штајерскога барона Еразма Татенбаха, најбогатијега међу суседним аустријским великашима. С друге стране настао је, да придобије српски елемент, пребегавши из Србије пред Турцима у Аустрију и насељени уз тадашњу турску границу, на крајини, на чији је војнички дух много рачунао. У ту сврху састајао се за марчанским владиком Гаврилом Мијакићем и с њим преговарао о помоћи и сарадњи Срба крајишника у завери.

Кад су у Бечу сазнали за

ухвати и преда царским властима. У таквој ситуацији Петар се је изгубио. Увидевши јасно, да све то иде на то, да се упропасти он и његова породица, а не видећи ни од куда помоћи, решио се на очајнички корак: да прихвати понуде Турака и стави се под њихову заштиту. Зато је послао у Цариград једнога од својих поузданика, властелина и капетана Буковачкога са пристајањем на понуде турскога двора. Према тим понудама Зрински је имао да добије назив и власт кнеза за себе и своје потомке у крајевима, који ће бити под његовом владом, његова држава: Хрватска са Славонијом, северна Далмација и т. зв. Турска Хрватска (Босна с оне стране реке Врбаса). Он ће се ставити под заштиту турскога цара који се обвезује да ће га бранити против свих непријатеља. Пошто он неће да напусти веру својих отаца, то му се оставља и даље слобода вера за њега,

за његову породицу и за народ који буде под његовом владом. За све то Зрински ће признати турскога цара за врховнога господара и плаћати годишњи данак у виду поклона од 12.000 дуката.

Са таквим условима Буковачки је пошао у Цариград с наређењем, да се врати до Божића (1670 г.) са готовим уговором, док је у исто време Петар послао у Беч загревачког епископа Мартина Борковића, да га пред царем оправда од незаслужених клевета и да покуша измирење између цара и њега и његових пријатеља. Корак који се може разумети само као очајан покушај да спасе себе и свој дом од пропасти коју је јасно видео. Немајући довољно оружане снаге за отпор против јаке царске војске, надао се да цар неће имати смелости да зарати са Турцима, кад би се јавно ставио на основу писаног уговора под заштиту њихову, а оно мало своје војске што је ску-

пио по градовима својим и Франкопанским није имало довољно спреме и оружја за борбу. Свакако је било и момената изазваних очајном ситуацијом у којој се је он налазио, те се је и кајао за пристанак на савез са вековним непријатељем свога народа, са којим су сви његови претци стално водили крваве ратове.

У Бечу су најприје прихватили његову понуду за измирење, и епископ Борковић вратио се у Загреб са милостивом отпоруком Леополдовом о праштању покајницима и са тражењем да Петар са Франком Крстом Франкопаном дође у Беч на двор да се измирење изврши јавно пред целим народом. Борковић је Зринском донео »Salvum Conductum« од Леополда којим му се царском речи гарантује безбедност и опроштај.

Има веома много момената из којих се види, да је Петар наслутио црну судбину која му се спрема, али, пошто се Буковачки из-

Цариграда никако није враћао нити се је што знало о њему (на путу кроз Босну нападоше га повереници грофа Ердеди, присталице царевог, на повратку; то је све што се знаде), Петар после дугих борби решио се да иде у Беч. Чим је са Франкопаном изишао из граница угарско-хрватских, царска војска провалила на његова имања, уништи и пороби све што је могло да се однесе, објави проглас којим се Зрински свргава са банске части, а сва се његова имања конфискују за царски фискус. Катарина са децом буде затворена у граду на Чаковцу, где је имала остати док се не реши судбина мужа и брата јој.

Петар и Франкопан слигоше у Беч у пратњи царских људи, и кад су их ту угледали, тежак им је камен пао са груди. Њихова судбина била је одавно решена и запечаћена. Треба да је само да дођу у Беч, и ту их најпре ставише под надзор, затворише у

Више од 100.000 људи заклело се с подигнутом руком, да остану верни до победе, то јест, док народ чешко-словачки не поврати своју независност.

Текст заклетве није пустила аустријска цензура. После читања заклетве хрватски посланик Павелић говорио је у име делегације Југословена и објавио у име Срба, Хрвата и Словенаца: «Да и ако има 70 година од дана, када су се синови наших народа скупили у Прагу да бране и спасу Аустријску монархију, ми смо се данас скупили да спасавамо сами себе.

После овако званичне декларације, не остаје нам друго, већ да збијемо своје редове и да докажемо, да смо способни, да створимо неразделиву унију «Чешко-Југословенску.»

Др. Коросец председник Југословенског клуба завршио је свој говор овим речима:

«Ми смо сведоци ваше заклетве и обећавамо вам у овим светим тренуцима, да смо и да ћемо остати ваши верни другови у борби. Заједно смо трпели под јармом аустријским, заједно ћемо се противу тога борити, заједно ћемо и победити. Ова победа значајне независност Чешке и Југословена.»

Многи посланици словенски и српски говорили су такође. Било је и манифестација пред станом, где су одсели делегати Југословена. Посланик Радић шеф аграраца хрватских говорио је такође.

БАЈНЕ О ПИСМУ

Париз. — Инцидент са писмом цара Карла тумачен је у штампи на најразноврсније начине. По-

кућу и најзад, пошто је војска у Хрватској учинила своје, бацше у тамницу и изведоше пред суд. Нико се није обзирао на то, да великашима мађарским и хрватским није могао да суди ни један суд изван земље, а и у земљама угарско-хрватским само суд њихових сталежских другова, великаша. Из Беча прекоду их у тамнице у Бечко Ново Место (Wiener-Neustadt) и по осуђењу на смрт погубише 30. 4. 1871 год. сахралише их у заједнички гроб, на којој поставше натпис: «Слепац је слепца водио и обојица падоше у јаму» на челу камене плоче, на којој су побројана сва злодела која починише према цару и кршћанству.

Остали великаши и саучесници Зринскога у завери, били су исто тако зле судбине: једне (Надажди, Татенбах) погубише, другима запленише имена, пошто их је царска војска најпре опленила и поробила. Устанак је угушен у крви, оружјем, али и ако је донео неке моменталне успехе, ни Леополду ни његовим наследницима није донео дефинитивних успе-

следња верзија била је та, да је то писмо писао исповедник царице Зите, један француски прелат.

«Експелсиор» доноси разговор са једним угледним Италијаном, који одржава срдачне везе са породицом Бурбонско-Пармском. О њему је казао ово:

«Приповетка о француском исповеднику, који је био опуномоћен да преведе царски докуменат и који је потпуно изменио његов смисао, веома је комична. Остајимо на страну чудновати случај, како се је један француски свештеник затекао на непријатељском двору; оставимо на страну и одсуство радозналости цара Карла, који, и ако добро зна француски, ипак није прочитао писмо пре но што га је отпратио, али, што се тиче царице Зите, могу да утврдим, да је с њом као исповедник отишао на аустријски двор онај исти свештеник, који је живео у дворцу Шварцман-Штајнфелском у Доњој Аустрији, резиденцији Бурбонско-Пармске породице, који ју је пратио на летовање и у вилу Пианоре, где је рођења царица. Тај свештеник није Француз, већ немачки језуита, по имену Виктор Калба.»

Као што се види, приповетка са француским прелатима нема вредности.

ПОМЕН У РИМУ

Рим. — У уторак 17-30 априла одржана је овде у позоришту Квирино конференција др. Трумбића у помен хрватских мученика. Били су присутни чланови одбора аустријских народа, министар Бисолати, много посланика и сенатора, као и друге угледне личности и представници сила Споразума. Позориште је било дупке пуно света.

Председавао је Андреа Торе, који је рекао да

ха: господи мађарска и хрватска опоравише се убрзо од губитака и Леополдовим наследницима крваво се је светило његово притворно свирепство; и за његове владе и за његових наследника народ се је непрестано бунео и настојао да збаци хапзбуршки јарам (Гекели, Јелена Зринска, Ракоци II, Кошут, итд.). Другим борбама Мађари су успели да очувају и учврсте своју самосталност, а ми се чврсто надамо, да ће и наше жртве и проливена крв свих наших бунтовника, и из прошлих времена и из садашњих борби, донети и нашем народу слободу и уједињење, и да ће владање Хапзбурговаца над нама живети само у црним успоменама на злочине које су починили над нама.

А када једном и тај дан дође ми ћемо се захвално сетити јунака, који су својим трагично жртвованим животима ма и мало приели нашој слободи, који су својом борбом јачали нашу свест и борбену снагу у очајној борби на живот и смрт са истим непријатељем.

је овај дан знак нове политичке организације. Италија је ушла у рат против Аустроугарске, а не против потиштених народа. Чехословаци, Пољаци, Румуни, Југословени и Италијани имају идентичне аспирације према немству и мађаризму. Торе је у Трумбићу поздравио човека који је скроз непријатељски расположен према Аустрији и који је као такав имао највише права да говори са Капитола. Аустрија, која нас је јуче делила, данас нас уједињује.

Затим је узео реч Трумбић да изложи историју о хрватским мученицима Зринском и Франкопану. У последњем делу говора, који је био чисто политички, говорник је изнео на видело против аустријске осећаје југословенског становништва, мучеништво народа потиштених од Хабзбурговаца и неминовну потребу издржљивости до краја за постигнуће потпуног ослобођења тих народа.

Говорник је много пута прекидан пљескањем, а при излазу из позоришта публика је дочекала бурним манифестацијама Торе и Трумбића, кличући: Живела Италија! Живела Србија! Живели Југословени!

САОПШТЕЊА

Драгољуб Ј. Ивановић обвезаунич. бат. бр. и. 711 моли пријатеље да га известе где се налази Јован Јовановић коњаник из Сенаца, окр. крагујевац.

Илија Косановић добровољац да се јави Милану Маравићу, типографу штампарске радионице Мин. Војног бр. п. 999.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Непријатељска артилерија показала је знатну активност јутрос рано на сектору Виљер Бретоне и у близини Мерпи. Исто тако нешто акције преко ноћ на сектору Арас—Ланс—Сен Верман. Пешадске акције није било.

Доцније. — Одбијен је јутрос један непријатељски испад код Ебитерн. Обична обострана артилериска акција.

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Северно од Авре, немачки напад на наше организације у области Тен процао је под нашом ватром. Други немачки покушаји северно од Шавиньона и северозападно од Ремса такође су били без успеха. Са своје стране, ми смо извршили неколико испада на немачке линије, нарочито према Ле Моншел западно од Коиси Ле Шато, северно од Пон а Мусон и на Виолу, и довели заробљенике.

23 сата. — Доста јака артилериска акција с обе стране, северно

Дневне Вести

БОМБАРДОВАЊЕ БИТОЉА

За прошлих 24 сата непријатељ је избацио на варош 2 гранате а на периферију 67 граната. Жртава нема. Општењене две куће.

НАИМЕНОВАЊЕ

За вршиоца дужности начелника полициског одељења Министарства Унутрашњих Дела у Солуну одређен је г. Петар А. Кочић шеф комесаријата за избеглице.

ГРАЂАНСКА БОЛНИЦА

У Водену је ових дана установљено болничко одељење за лечење грађанских лица од венеричних болести.

ПРОМОЦИЈА

На медицинском факултету у Берну промовиран је за доктора целокупног лекарства г. Јосиф Буцек, питомац Министарства Унутрашњих Дела.

ОБЈАВА

По одлуци месног одбора од 15 ов. м. на дан 25. ов. м. пре подне у српском избегличком логору у Солуну изложиће се продаји 700 празних канти од петролеума. Предње се доставаља заинтересованима ради знања.

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

Милосав М. Дачић редов бол. чете бр. п. 414, извештава свог таста Милована Марковића у Божевцу, код Пожаревца, да је жив и здрав са браћом Љубисавом, као и Милан П. Манјоловић са братом Милошем, Живота и Живан О. Миловановић Влада М. Рајковић са синовцем Славком, Славко и Здравко С. Ђорђевић, Љубисав М. С. Ивковић, Миленко М. Вељковић са шураком Миленком.

Милорад Стефановић бр. п. 222 извештава Аранђела Стефановића у В. Иванчи, срез космајски, да је здрав са браћом Радојицом, Милосавом и Војиславом, као и Драгомир Радовановић.

и јужно од Авре. Прошле ноћи знатно смо напредовали у шуми Хангар. Јутрос смо извели једну мању операцију, у којој смо отели шуму Ла Бом југозападно од Маји Реневал, заробили око триестак људи од којих је један официр, и добили пет митралеза. Артилериска акција између шуме Пару и Вогева.

СОЛУНСКИ ФРОНТ

Пешачка акција на више сектора, нарочито источно од Црне, где су Срби извршили срећан препад.

Авијатичари енглески бомбардовали су логоре источно од Вардара и у пределу Сереза.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Сукоб патрола у селу Такадоло и на обранцима Монте Неро. Наше су предстраже одбиле пушчаном ватром непријатељске патроле, које су покушавале да се приближе нашим линијама на Сасо Росо. Била је интензивнија неприја-

тељска артиљеријска ватра у зони Тонале, на неким тачкама висоравни Азиаго и дуж доњег тока Пјаве. Наше су батерије растерале непријатељска одељења

на Досо деи Молати (Будикарије) и тукле непријатељске возове на станицама Примолано, Сусегана и Фонељано. Оборили смо 5 аероплана.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Лондон. — Немачка је формулисала нове захтеве у погледу холандске шловидбе.

Рим. — Одложене су седнице парламента због министарске кризе.

Париз. — Савезнички савет у Версаљу саопштава, да је, после испитане ситуације на фронту и после читања извештаја, генерал Фош изјавио, да садашња ситуација не представља никаквих тешкоћа за савезнике.

Берн. — Према «Минхенер Најесте Нахрихтен», Бугарска је пристала, да уступи турској тражену територију у Тракији.

Берн. — «Наје Фраје Пресе» прима од свог дописника из Кијева, да се генерал Филембов са својим трупама придружио генералу Корнилову у Екатеринославу, а велики кнез Николај Николајевић изјавио је да је готов да предузме команду над војском која ће ићи против Немаца.

Париз. — Из Берна: Немачки листови јављају, да су се крваве борбе водиле по улицама Петрограда између монархиста и црвене гарде. Генерали Алексејев и Корнилов и шефови кадета бивши министри Гучков и Миљуков стигли су у Петроград. — Председник Думе за Керенскове владе, Роздјанко, такође се очекује. Успостављена је Уставотворна скупштина. Укинута су у више руских вароши Совјети и црвене гарде.

Берн. — Једна званична нота јавља да Аустрија и Бугарска формулишу нове територијалне захтеве, једна на Буковину и друга на Добруду. Из Софије се тражи да се бугарска граница што више приближи Украјини. Ако би јој био примљен овај захтев, она пристаје да учини концесије Турској.

Шафхаузен. — Јавља се да цар Карло није уважио оставку председнику аустријског министарства Сајдлеру. Услед тога аустријски Немци огорчено нападају Сајдлера и пребацују му да води славнофилску политику.

Цирих. — Према «Минхенер Најесте Нахрихтен», аустријска криза је ушла у врло оштру фазу. Парламент ће се закључити до краја маја. Немачке странке припремају се за озбиљну акцију.

Цирих. — Огорчена Кампања против Кил-

мана наставља се. Пангерманисте пребацују Килману, да није довољно штитио економске немачке интересе у Брест Литовску и Букурешту.

Лондон. — Непријатељски губитци у Зебрицу достижу 2000 људи.

Берн. — Јављају из Берлина: Цар Карло у пратњи барона Буријана, целог свог главног штаба као и многих политичких личности из Аустро-Угарске отпутовао је за главни стан немачки где ће се састати с царем Вилемом и маршалом Хинденбургом.

Вашингтон. — Мисли се, да ће амерички сенат изгласати данас закон, којим се председнику Вилсону даје диктаторска власт, да би се убрзала ратна активност Сједињених Држава.

Лондон. — Министар за пропаганду Лорд Норклиф дао је оставку.

Берн. — Гаврило Принцип, који је убио Фрању Фердинанда, умро је у Терезиенштату.

Лондон. — Немачка штампа каже, да с погледом на енглески испад на Зебриц и директно угрожавање белгиских обала од стране савезничке флоте, Немачка мисли да повреди холандску неутралност.

СРПСКИ ЗВАНИЧАН ИЗВЕШТАЈ

Ноћас је у области Доброг Поља наша пешадија југословенске дивизије одбила напад непријатељског одељења и противнападом отела непријатељу предње ровове и терен у дубини 150 метара а по фронту 300 метара, који је одмах утврдила. У области јужно од Кравице наше јуришне трупе извршиле су успешан препад на непријатељске ровове и по извршеном задатку вратиле се у своје полне ровове.

МАЛИ ОГЛАСИ

Српски Магадин — Душана Стојановића, улица Навахија Лино бр. 36, — пошавши од хотел «Париз» ка покривеној чаршији, прва улица десно у непосредној близини Бурмали цамије. Има на стоваришту разне сорте гарантирано чисто природног вина у бурадима и флашама, које нарочито препоручује српским менаџима. Магадин је обилно снабдевен коњаком, ликерима, ракијом и осталом робом. Продаја на велико и на мало. Цене умерене. — 10

Речници Стевовића у књиџари М. Ристивојевића. Могу се добити речници Стевовића српско-француски и француско-српски, комад 6.50 драх. — Књиџара моли поштоване муштерије са фронта да поручбину врши преко курира, пошто јој је немогуће преко поште слати. 8-30